

Sygn. akt I ACz 1938/12

## POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Beata Wolfke-Kobzar (spr.)
Sędzia SA:	Anna Guzińska
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) **sp. j. we W.**

przeciwko (...) & (...) **sp.j.**

**w P., S. M., M. M.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej M. M.

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 19 lipca 2012 r. sygn. akt I C 1095/12

**p o s t a n o w i a: oddalić zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanej o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty wydanego przez ten Sąd w postępowaniu nakazowym w dniu 30 listopada 2010 r. (sygn. akt XGNc 695/10). W ocenie Sądu, przytoczone przez pozwaną okoliczności nie uzasadniały uwzględnienia jej wniosku. Sąd wskazał, że skarżąc nakaz zapłaty pozwana powołała tylko jeden zarzut, tj. zarzut nadużycia przez stronę powodową prawa podmiotowego oraz wskazała, że postępowanie strony powodowej wypełnia normę art. 5 k.c. i jako takie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Sąd podkreślił, że pozwana nie kwestionowała samego faktu istnienia zobowiązania objętego pozwem. W ocenie Sądu dla rozpoznawanej sprawy zasadniczo nie mają również znaczenia okoliczności obrazujące sytuację materialną pozwanej spółki, czy motywy przystąpienia pozwanej do spółki (...).

Postanowienie to zaskarżyła pozwana zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie art. 492 § 3 k.p.c. przez:

- „bezzasadne uznanie braku merytorycznej zasadności nakazu zapłaty”, podczas gdy Sąd nie jest uprawniony do wyrażania z góry, bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, opinii o zasadności stanowiska jednej ze stron;
- całkowite pominięcie skutków, jakie może wywołać dla pozwanej wykonanie nakazu zapłaty i jednocześnie pominięcie sytuacji materialnej pozwanej M. M..

Wskazując na powyższe pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie jej wniosku o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty, ewentualnie o reasumpcję zaskarżonego postanowienia, jako oczywiście zasadnego, w trybie art. 395 § 2 k.p.c.

**Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:**

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z normą zawartą w art. 492 § 3 k.p.c. nakaz zapłaty wydany na podstawie weksla, warrantu, rewersu lub czeku staje się natychmiast wykonalny po upływie terminu do zaspokojenia roszczenia. W razie wniesienia zarzutów sąd może na wniosek pozwanego wstrzymać wykonanie nakazu. Z powyższego unormowania wynika zatem, że samo wniesienie zarzutów od nakazu zapłaty nie powoduje „obligatoryjnego” wstrzymania wykonania nakazu zapłaty. Sąd może wstrzymać jego wykonanie, lecz nie dowolnie, a wówczas, gdy jest to celowe i istnieją ku temu przesłanki. Powyższe należy rozumieć w ten sposób, że treść zarzutów wskazuje na prawdopodobieństwo uchylecia nakazu zapłaty, lub też, podobnie jak w przypadku wstrzymania wykonania wyroku na skutek wniesienia skargi o wznowienie postępowania czy wniesienia skargi kasacyjnej, gdy istnieje prawdopodobieństwo powstania niepowetowanej szkody na skutek wykonania nakazu zapłaty. Pojęcie „niepowetowana szkoda” oznacza zaś w szczególności brak dostatecznego majątku po stronie powoda, z którego pozwany mógłby uzyskać zwrot spełnionego dobrowolnie lub wyegzekwowanego świadczenia. Innymi słowy, chodzi o obawę, że w razie ewentualnego uwzględnienia zarzutów od nakazu zapłaty restytucja będzie niemożliwa lub wyjątkowo uciążliwa.

W ocenie Sądu Apelacyjnego słusznie skonstatował Sąd I instancji, że w rozpoznawanej sprawie omówione wyżej okoliczności nie zaistniały. Jak trafnie podkreślił Sąd I instancji, pozwana M. M. nie wskazała w istocie żadnych okoliczności, które świadczyłyby o niezasadności żądania zgłoszonego przez stronę powodową w pozwie, czy choćby poddawały w wątpliwość twierdzenia pozwu. Pozwana jedynie twierdzi, że jej udział w spółce (...) dyktowany był chęcią pomocy małżonkowi przy prowadzeniu działalności gospodarczej, a jako podstawę uchylecia nakazu zapłaty podaje art. 5 k.c., powołując się na zasady współżycia społecznego. Taka argumentacja nie może stanowić podstawy do wstrzymania wykonalności nakazu zapłaty. Także wskazane przez pozwaną okoliczności dotyczące sprzedaży stronie powodowej przez pozwanych lokalu, w którym prowadzona była działalność gospodarcza, jak i okoliczności dotyczące przebiegu współpracy stron w ramach prowadzonej przez nie działalności gospodarczej, nie świadczą o tym, że powódka niezasadnie wypełniła wystawiony przez pozwanych weksel, co mogłoby skutkować uznaniem, że zachodzą wątpliwości co do zasadności roszczenia strony powodowej. Zdaniem Sądu Apelacyjnego zabrakło także okoliczności wskazujących na zagrożenie niepowetowaną szkodą pozwanej, skoro pozwana nie odnosiła się do sytuacji majątkowej powodowej spółki i nie da się stwierdzić, że w razie ewentualnego uchylecia nakazu pozwana nie mogłaby uzyskać zwrotu wyegzekwowanego świadczenia. Wbrew twierdzeniom pozwanej, to nie jej sytuacja materialna, lecz sytuacja materialna powódki ma znaczenie dla oceny zasadności wniosku o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty. Jak już wskazano, „niepowetowana szkoda”, która uzasadniałaby wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty oznacza w szczególności brak dostatecznego majątku po stronie powoda, z którego pozwany mógłby uzyskać zwrot spełnionego dobrowolnie lub wyegzekwowanego świadczenia.

Z tych względów zażalenie pozwanego należało oddalić na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.